

XV əsrin sonuncu qərinəsindən illər sürətlə xərclənməkdə idi. Bu qərinənin ötüb keçən ilk illərini dönyanın üç tərəfində hər kəs bir cür qarşılıyordu. Avropa ölkələrinin mənəvi mərkəzi olan Vatikan illər boyu apardığı siyasetin bəhrəsini görməyə tələsirdi. Tarixin hələ aşağı qatlarında qalmış hadisələrin Vatikanda nəticələri çözülür, Qərbin Şərqə doğru yolunun üstündə qərar tutmuş nəhəng Osmanlı dövlətinin necə çökdürlülməsi planları tez-tez dəyişsə də, məqsəd dəyişilməz olaraq qalır. Qərbin Şərq üzərindəki hegemonluğunun əbədi təmin olunması üçün təkcə Osmanlı dövlətinin çökdürlülməsi yox, daha sürətlə parlamaqdə olan Ağqoyunlu dövlətinin də məhv edilməsi ən vacib məsələlərdən biri kimi Avropanın gündəmində idi. Papa Kaldulmerin üzü gülürdü. Çünkü ona təzəcə xəbər çatmışdı ki, Osmanlılar Uzun Həsənlə oğlanları arasında barışmaz bir nifaq salmış, oğulları atanın üstünə qaldırmışdır. Bu da Papani xüsusişlə təmin eləyirdi. Ona görə ki, Uzun Həsənlə II Mehmetin qarşılaşmasının bəiskarı kimi guya Uzun Həsənin oğlanlarına qarşı qəddarlığı səbəb kimi görünür. Əslində, II Mehmet də yaxşı bilirdi ki, Papa onun üçün yaxşı heç nə vəd eləmir, amma öz planlarının həyata keçirilməsi xatırınə onun məktublarına həvəslə cavab verirdi. Və Papadan bunun müqabilində lazımlı olan kömək və yardımçıları da ala bilirdi. Həmin yardımçılar odlu silah yarada bilən mütəxəssislərdən ibarət idi. Papanın təşkilatçılığı ilə göndərilən odlu silah ustaları II Mehmetin məmləkətində xüsusi emalatxanalar yaradır. Odlu silah istehsalına rəvac verirdilər. Silahlar bir-bir sınaqdan keçirildikcə II Mehmetin gözləri gülürdü. Hər bir sınaqdan çıxarılmış, topdan atılan mərminin yaratdığı cəhənnəmə II Mehmet qələbə əlaməti kimi baxırdı. Düşünürdü ki, belə bir cəhənnəmi, o, tezliklə Uzun Həsənin ordularının başı üstündə yarada biləcək. Demək, əslində, üçbucağın iki tərəfi Osmanlılarla savaşmaq gücündə olan Ağqoyunluların məglubiyyət gününü intizarla gözləyirdi.

Hüseyinbala MİRƏLƏMOV

ğati artıq Anadolunu da aşmaqdə və bir-başa sultan sarayının özünə doğru yeri-məkədə idi. Hələ sultanın belə bir şübhəsi də var idi ki, divanda onun ətrafında olanların bir çoxu Ərdəbil ocağından gizli gələn qızılbaş düşüncəli adamların təbliğatına uyub. Onları araşdırıb üzə çıxarmaq çotın olsa da, bu şiyə axının qabağını kəsmək vacib idi. Ona görə də Əhməd Çələbinin sözlərini təqdir edirdi.

Sultan digər Osmanlı sərkərdələrinin diqqətini Əhməd Çələbinin dediklərinə cəlb etmək üçün dedi:

- Düşünürəm ki, Əhməd Çələbi düz buyurur. Bunun üçün əlavə qüvvələri də Yadigar Mirzənin qələbəsindən sonra Əhməd Çələbinin başçılığı ilə Ağqoyunlu ərazilərinə göndərərik. Qoy onlar orada əhalini zəhərlənmiş düşüncə sahiblərindən təmizləsinlər.

Əslində, bu qənaət Ağqoyunlu ərazi-lərində əgər Yadigar Mirzə qələbə çəla-caqdisa, ondan sonra daha böyük qırğını-lara rəvac vermək demək idi.

ray adamlarından fərqlənirdi. Ən ağır dö-yüşlərdə asanlıqla qələbə çalmağı bacar-dığı kimi, sultanın özü ilə də cəsarətlə danışmağı ona sarayda xüsusi nüfuz qa-zandırmışdı. O, Azərbaycanın Əhməd Çələbiyə verilməsindən daxili bir narazi-liq hissi keçirəsə də, bunu biruzə vermədi. Şəstlər ayaga qalxıb, yüngülce təzim elő-di və dedi:

- Bir Allah şahiddir ki, mənim qılın-cım sultanın yolunda heç vaxt qınna gir-məyəcək. Sultan hökmünü nədə göstərsə, mənim qılınım bu hökmün yerinə yetirilməsinə rəvac verəcək. Ancaq unutmaq olmaz ki, Ağqoyunlu ərazisi çox bö-yükdür. Uzun Həsənin gücü də heç də bizim düşündüyüümüz qədər asan yeniləsi deyil. Ona görə də biz ehtiyati verməməliyik. Əgər sultan məsləhət bilsə, biz gücümüzü Bağdad tərəfə də yönəltməliyik. Qoy Uzun Həsən iki od arasında qalsın.

Ömər bəy bu sözləri ilə hərbi taktikanın əhəmiyyətini vurğulasa da, əslində,

Hacı bəy də ağır döyüşlər görmüş sərkərdə idi. Onun da divanda sözü keçərli idi. Amma düşünəndə ki, əsas əra-ziləri ondan əvvəl digər sərkərdələr artıq qamarlayıblar, bəs onun payına nə düşəcək? Və payına düşəsi olanı sultan ona verəcəkmi? Ona görə də təmkinlə, asta-asta danışmağı və dediklərinə sultani inandırmağı qərara aldı.

- Əhməd Çələbinin də, Ömər bəyin də fikirləri çox yaxşıdır. - Hacı bəy bu sözləri ile ondan əvvəl payını almış sərkərdələrin deyəcəyinə rəğbətini almaq üçün dilindən car eləyirdi. Əgər sərkərdələrdən hansısa biri onun niyyətinə etiraz eləsəydi, əli hər seydən çıxacaqdı. Və o da sultanın yanında qalacaq və bir gün saray intriqalarının qurbanı olacaq. Beləliklə, meydanda camaat qabağında onun boğazı asanlıqla yağı bir kendire keçiriləcəkdi. İndi hər şey onun hökm-darı inandırıa biləcəyindən asılı idi. Əslində, Sultan II Mehmetin Hacı bəyə rəğ-bəti daha çox idi. Və elə bu rəğbət və inama görə o, Hacı bəyi Osmanlı sərhəd-lərinin içərisində saxlamağı, ölkədə əmin-amanlığı ona tapşırmağı isteyirdi. Onun bu niyyətini də Hacı bəy yaxşı bi-lirdi. Elə bu səbəbdən də sözünə sultanın düşündüyü tərəfdən gəldi:

- Mənim şərafəti sultanım, bilirəm ki, ölkənin əmin-amanlığı heç də ölkənin sərhədələrindən kənardakı qələbələrdən az deyil. Ona görə də biz ölkənin içəri-lərində həmişə asayışı bərqərər saxlama-liyiq. Əgər ölkənin içərilərində ixtişəşlər olarsa, onda biz kənara göndərilən orduları qədərincə təmin edə bilmərik, nə silah-sursat, nə də ərzaq sarıdan. Hələ üstəlik orduya yeni adamlar da toplamaq vacib məsələlərdən biridir.

Sultan sərkərdənin danışığından hiss olunurdu ki, razıdı. O, Hacı bəyi həmişə gözütox, təmkinli insan kimi tanıydı.

İKİ SAH, İKİ SULTAN

(romandan parçalar)

(Əvvəli ötən saylarımda)

II Mehmet Yadigar Mirzəyə xeyir-dua verib onu atasının üzərinə göndərər-kən, qələbənin necə yaxında olduğunu qərarlaşdırılmış və bu münasibətlə ən hörmətli sərkərdələrini Ömər bəyi, Əhməd Çələbini, Hacı bəyi sarayın ziyaflət otagi-na çağırılmışdı. Saray rəqqasələri, mü-ğənnilər hələ sultanın kefini açmaq üçün təlxəklər də bir tərəfdə hazır dayanmış-dılar. Görünür sultan əvvəlcə bəzi mə-ləbləri araşdırmaq istəyir və bundan sonra ziyafətin başlanması haqqında göstəriş verəcəyini düşünürdü.

Sultan üzünü Əhməd Çələbiyə tutdu:

- Yadigar Mirzənin Uzun Həsən üzə-rindəki qələbəsindən sonra bizim görə-cəyimiz işlər indidən məlum olmalıdır. Qoy bizim Əhməd Çələbi fikrini bildir-sin.

Əhməd Çələbi ayaga qalxdı, bir-iki addım da sultana tərəf atıb, təzim elődi. Sonra asta-asta sözünə başladı:

- Hamımıza məlumdur ki, Uzun Həsənin sarayında get-gedə əsas söz sahibi Ərdəbil ocağından gelənlərdir. Düşünürəm ki, biz birinci növbədə Ərdəbildə kök salmış, bu qatı şiyə ocağını birinci növbədə söndürməli, onun külünü göye sovurmaliyiq. Qoy bundan sonra bu ocaq bir də heç vaxt alovlanması.

Sultan razılıqla başını tərpətdi. Onun düşüncəsinə görə Əhməd Çələbi məsə-ləni lap kökündən düz buyururdu, çünkü Şeyx Heydərin ətrafında olanların təbli-

Əhməd Çələbi başa düşdü ki, sultan bu göstərişi ilə əslində, Ağqoyunlu ərazi-lərində ən aži qatı şiyəliyin yayıldığı yerlərdə əsas ixtiyarati ona verir. Lap Yadigar Mirzə qalib gəlib hakimiyyət sahibi olsa da, o bir oyuncaq padşahi olacaqdı. Bu da Əhməd Çələbini daha çox sevindirirdi. Çünkü sultanın gözün-dən, nəzərindən uzaq Azərbaycan ərazi-lərində öz hakimiyyətini quracaqdı. Və bunu da özünün qanuni haqqı hesab elə-yirdi. İlər boyu sultana xidmət eləmiş adlı-sanlı sərkərdə kimi bu ərazilərin ona verilən halal pay olduğunu düşünürdü. Əhməd Çələbi sultanın göstərişindən necə məmənun olduğunu yanındakı sərkərdələrindən gizlətmək istəsə də, hər halda razılığını da bildirməli idi:

- Hörmətli sultanın etimadını özümə çox böyük hörmət bilirəm. Onun etimadını doğrultmaq nə qədər çotın olsa da, bunu bacaracağımı da inanıram. Lap bu yolda başımı verməli olsam da, sultanın yolunda ölümü şərəf bilərem.

Sultan razılıqla başını tərpətdi və ona əyləşmeye icazə verdi. Əhməd Çələbi asta-asta geri çəkildi, bir daha təzim edib yerində əyləşdi.

- Bəs sərkərdə nə düşünür? - Sultan üzünü Ömər bəyə çevirdi.

Ömər bəy qısqıraq adam idi. Əhməd Çələbiyə də baxanda xeyli cavanlığı var-dı. Ötkəmliyi, sözünü açıq deməsi ilə sa-

öz tamahını da bildirməkdən çəkinmirdi. O, istəyirdi ki, əgər Təbriz paytaxt olmaqla, Azərbaycanın əsas ərazilərini Sultan Çələbiyə verirsə, qoy Ağqoyunlu-ların Cənub ərazilərini də onun ixtiyarına versin.

Sultan Ömər bəyi dinlədi, əli ilə saq-qalını sığalladı. Qısa saqqalın tükləri onun ovcunun içində görünməz oldu. Di-şisi ilə biglərinin ucunu çeynədi. İlər boyu sultani yaxşı tanıyan sərkərdələr bunun nə demək olduğunu bilirdi. Demək, sultan öz sərkərdələrinin bir-biri ilə ta-mah davasına çıxdığını da anlayırdı. Bəlkə də başqa vaxt olsayıdı, o, sərkərdələrinə qəzəbini gizlətməzdı. Onlara elə buradaca elə bir gəliş gələrdi ki, is-təklərini nəfəsləri ilə birlikdə öz içlə-rində boğardılar. Amma indi bunun za-manı deyildi. O, sərkərdələrini dönyanın qarışmaqda olduğu bir zamanda özündən narazı salmaq istəmirdi. Həm də ki, bu sərkərdələrinin sayəsində Osmanlı sərhəd-ləri çox genişlənmiş, ölkədə əmin-amanlıq yaranmışdı. Sultan Ömər bəyin nəzərdə tutduğu ərazilərə Osmanlı qoşunun bir hissəsini göndərməyi vacib bildiyindən qəzəbini başqa vaxta saxladı.

- Yaxşı, çox yaxşı. Mən bilirdim ki, Ömər bəy savaşa alovlarının qalxdığı bir məqamda sarayda boş-boşuna vaxt keçirmək istəməz. Bəs onda Hacı bəyin düşündüyünü bilmək də yaxşı olmazmı?

Elə bu danışqlar da ona fikirində yanılı-mdığını təlqin edirdi. Amma hiss elədi ki, Hacı bəyin də deyiləsi sözü var.

- Yaxşı, bəlkə, yenə deyiləsi sözün var, Hacı bəy, buyura bilərsən.

Sultan bu sözləri elə mehribanlıqla dedi ki, Hacı bəy başa düşdü ki, indi əsil istəyini dilə gətirə bilər.

- Hə, mənim sultanım, ölkənin içəri-lərində nizamı saxlamaq nəzareti hər yerdə təmin etmək düşündürəm ki, vacib-dir və bu ixtiyar ancaq sultanın özündə olmalıdır. Mənim düşüncəmə görə Nax-çıvan, Qarabağ, üzü Şirvana tərəf əra-ziləri öz nəzaretimizə götürmək daha vacibdir. Çünkü Azərbaycanın bu Şimal torpaqlarında sonsuz bərəkət var. Biz qoşunu hər cəhətdən təmin etmək üçün o yerlərin sərvətini əlimizə keçirməliyik. Əgər hökmədar bunları nəzərə alsa, səl-tənətin sabahına çox faydası olar. Qoy hökmədar kimi istəyir həmin yerə qoşunla göndərsin.

Hacı bəy daha başqa heç nə demədi. Və onun bu təklifi də sultani xeyli razi saldı. Sultan əlini əlinə vurdı. Bu, artıq ziyafətin başlanması demək idi.

Osmanlı sarayından uzaqda isə Yadigar Mirzə atası ilə qarşılaşacağı anı göz-leyirdi.

(Davamı var)